

“PATİNAJ YAPARKEN” AYNI YOLDA GAZ VERİLMEZ!...

Münir Aktolga
Kasım 2015

Evet, “patinaj yaparken” gaz verilmez!... Türkiye’nin şu an içinde bulunduğu durumu ortaya koymak için bundan daha güzel bir ifade olamazdı!...

Yapılacak tek bir şey var; Avrupa Birliği’yle olan yakınlaşmayı da fırsat bilerek hiç vakit kaybetmeden süreci 20.Yüzyıl kulvarından 21.Yüzyıl kulvarına taşımak.

Türkiye eğer bunu yapmadan aynı kulvarda gaz vermeye devam ederse “stratejik derinliğimiz” falan derken bir anda elde olanı da kaybetme tehlikesiyle karşı karşıya bulunuyor!... Bu nedenle:

1-Yerel yönetimlerin özerkliği konusunda AB sözleşmesine konulan “çekince”ler derhal kaldırılmalıdır...

2- Bütün Türkiye için yerel yönetimlerin güçlendirilmesine yönelik bir özerklikle birlikte, eşit vatandaşlık statüsü ve anadilde eğitim esasını temel alan adem-i merkezîyetçi yeni demokratik bir anayasa için irade beyanında bulunulmalıdır...

Türkiye derhal, ama derhal bu adımları atmalıdır; aksi taktirde önümüzde kelimenin tam anlamıyla bir kaos ve yıkım tuzağı var!...

Bakın açık söylüyorum: Rusya’yla anlaşan PYD-PKK (Amerikalıların da en azından ses çıkarmayacağını düşünerek) en kısa zamanda Fırat’ın batısına geçmeye çalışacaktır. E, Türkiye de bunu “savaş nedeni” ilan etti!... Ne olacak o zaman? Türkiye’nin havadan ya da karadan yapacağı bir müdahalenin önüne herşeyden önce hemen Rusya çıkacak!... Uçağının düşürülmesini fırsat bilen Putin, Kürt kartıyla demokratik kamu oyunu da arkasına çekeceği düşünerek Türkiye’ye vuracak!... Gerisini düşünmek bile istemiyor insan!...

Bu iş artık tam o sınıra gelmiş bulunuyor. Dananın kuyruğu koptu kopacak!...

**Türkiye, ya bir süredir girilen yolda ısrar ederek, hala “ecdadımızın stratejik zihniyetinin ” peşinde koşmaya devam edecek, “Osmanlı mülkünü yeniden birleştirmek, Osmanlının intikamını almak” hayaliyle 20.Yüzyıla özgü ideolojik bir söylemle, Putin falan gibi soğuk savaş dönemi kalıntısı ulus devletçi güçlerle boğuşarak o eski kulvarda mücadeleye devam edecek; ki, bu durumda hiçbir başarı şansı yoktur; bu alanda mücadele etmeye çalıştığı güçler ondan çok çok daha kuvvetli ve deneyimlidir, Türkiye mücadeleyi bunların güçlü olduğu alanda sürdürmeye çalıştığı oranda elde olanı da kaybeder; ya da hiç vakit kaybetmeden süreci “yumuşak gücün” belirleyici olduğu 21.Yüzyıl kulvarına taşıyarak, AK Parti iktidarının o ilk on yıllık döneminde olduğu gibi yeniden insanlığın vicdanına hitab eden parlayan bir yıldız rolünü üstlenir ve yeni Türkiye’yi inşa yolunda ilerler!...
Karar Türkiye’nin!**

Peki bu noktaya nasıl geldik?

“Elimizdeki malzemeye buraya kadar gelebildik son üç yıldır daha ileriye gidemiyoruz, patinaj yapmaya başladık” diyordu sayın Erdoğan... Onun bu sözü adeta bir yol ayrımına işaret ediyordu...

Çünkü, neresinden bakarsanız bakın, büyümenin, gelişmenin yolu, son tahlilde “yeni bilgiler üretip piyasaya katma değeri yüksek mallar sürebilmekten” geçiyordu... Türkiye bunu görmüştü. Ama iş, “peki bunu nasıl başaracağız” noktasına gelince, bu soruya doğru cevap verilemedi. Çünkü tam bu noktada toplum adeta ikiye bölünüyordu:

İKİ SAPMA..

Birincisi açıkltı; eski devletçi-Kemalist statükonun içe kapanmacı, devletçi, statik dünya görüşünü savunanların çizgisiydi bu. Az üretirsen az enerji tüketir, az ithal girdi kullanırsın olur biterdi, ne cari açık kalırdı ortada ne birşey!! Yeni bilgiler üretmenin yolu da zaten Kemalist eğitim sistemine geri dönmekten geçiyordu!...

Bunların bütün söylediklerinin, yazıp çizdiklerinin özü esası budur!!... Türkiye’de „sol“ muhalefet diye boy gösterenlerin sahip çıktıkları bu politika eski devletçi paradigmanın günümüzdeki uzantısından başka birşey değildir aslında!. Onların bütün dertleri, kaybettikleri eski cennetlerine yeniden kavuşabilmekten başka birşey değildir!. Her türlü yeniliğe karşı çıkan, bilinç altlarında bütün sorunların kaynağının üretici güçlerin gelişmesi olduğu yatan bu gerici muhalefete göre en kestirme yol, suya sabuna dokunan hiçbir şey yapmamaktır!!. Devletçi elitler toplumun ürettiği bütün nimetlerden yararlanırlarken diğer insanlar da „şükür“ diyerek „doğayla içiçe“ „huzur içinde“ yaşamalıdırlar!!. Bunların dünya görüşü budur!!..

İkincisi ise, bir süredir AK Parti’nin içinde ortaya çıkan yeni tipten Devletçi milliyetçi bir akımdır. Bunlar, eski Devletçi statik-içe kapanmacı dünya görüşüne karşı çıkarlarken işi abartıp saptırarak meseleyi “kapitalizme alternatif İslami bir sistem” arayışı içine sokmuşlar, yani başka bir uç noktaya götürmüşlerdir. Tek çıkar yolun „genleşmeci,, Devletçi bir yayılma politikası olduğunu söyleyerek „emperyal“ bir ülke haline gelmek olduğunu, yeni bilgiler üretmenin yolunun da zaten İslamcı-Devletçi bir eğitim sisteminden geçtiğini savunmaya başlamışlardır!...

Sonuç ortada! İkiye bölünmüş bir toplum!... Bir yanda eski Kemalist paradigmanın peşinde koşan “Beyaztürkler”, diğer yanda da buna karşı bir reaksiyon haline dönüşen “Siyahtürkler”!... Bu gidişle Dimyad’a pirince giderken evdeki bulgurdan da olacağız!...

E peki ne yapacağız o zaman, oturup kaderimize mi yanalım, yoksa, „nasıl olsa biz haklıyız, Allah da haklıdan yanadır“ diyerek boynumuzu büküp oturalım mı, veya, „ya Allah“ çekip “kefenimizi giyerek” tek başımıza cihada mı kalkışalım!!

Tabii ki hayır! Ama görüyorsunuz, rahat bir soluk almak-kulvar değiştirmek için öyle fren yaparak durmak için falan vaktimiz de yok; çünkü öyle bir yola girdik ki, durduğumuz an düşeriz!...

Bu durumda yapılacak tek bir şey kalıyor geriye: Hazır önümüze-“her şerden bir hayır doğarmış” hesabı, yeni bir AB kapısı açılmışken iman tazeleyerek kişiliğimizi kaybetmeden AB ipine sarılıp AK Parti iktidarının ilk on yılına özgü „fabrika ayarlarına“ geri dönmek!...

Unutmayalım, ya şimdi, ya da çok geç olacak!... Haydi Türkiye!...

Sakın kimse enseyi karartmasın, Türkiye'ye güvenin...